

समानान्तर चेतावनीहरू - पहिलो नम्बर

येशू ख्रीष्टको प्रकाश: मानवजातिका लागि अन्तिम चेतावनीको बुझाइ

Jeff Pippenger

2023-08-08

“येशू ख्रीष्टको प्रकाश” परमेश्वरका जनहरूका लागि त्यस बेला उद्घाटित हुन्छ जब “समय नजिक आएको” हुन्छ। मानवजातिका लागि अन्तिम चेतावनीको सन्देश मानवीय अनुग्रह-अवधिको समाप्तिभन्दा ठीक अगाडि दिइन्छ, र त्यो अन्तिम सन्देश बाइबलका धेरै भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखाहरूमा प्रस्तुत गरिएको छ। प्रकाशको पुस्तक अध्याय चौधमा त्यो अन्तिम चेतावनीको सन्देश तीन स्वर्गदूतहरूद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ।

अनि मैले आकाशको बीचभागमा अर्को एक स्वर्गदूत उडिरहेको देखें, जससँग पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई, र हरेक जाति, कुल, भाषा र जनतालाई प्रचार गर्नका निम्ति अनन्त सुसमाचार थियो। त्यसले ठूलो स्वरमा भन्यो, “परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ। अनि आकाश, पृथ्वी, समुद्र र पानीका मूलहरू सृष्टि गर्नुहुने उहाँकै आराधना गर।”

त्यसपछि अर्को स्वर्गदूत आयो र यसो भन्यो, “बाबेल ढलेको छ, ढलेको छ, त्यो महान् सहर; किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्ना व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिउन लगाएको छ।”

अनि तेस्रो स्वर्गदूतले तिनीहरूको पछि लाग्दै ठूलो स्वरले भन्यो, “यदि कसैले त्यस पशु र त्यसको मूर्तिको पूजा गर्छ, र आफ्नो निधारमा वा आफ्नो हातमा त्यसको छाप ग्रहण गर्छ भने, त्यसैले परमेश्वरको क्रोधको दाखमद्य पिउनेछ, जो उहाँको प्रकोपको कटोरामा नमिसाई खन्याइएको छ; अनि पवित्र स्वर्गदूतहरूका सामुन्ने र थुमाका सामुन्ने उसलाई आगो र गन्धकद्वारा यातना दिनेछ। अनि तिनीहरूको यातनाको धुवाँ सदासर्वदा माथि उठिरहन्छ; र जसले त्यस पशु र त्यसको मूर्तिको पूजा गर्छन्, र जसले त्यसको नाउँको छाप ग्रहण गर्छन्, तिनीहरूलाई दिनरात विश्राम हुँदैन। यहाँ पवित्र जनहरूको धैर्य छ: यहाँ तिनीहरू छन्, जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूमाथिको विश्वास पालन गर्छन्।” प्रकाश 14:6-12।

प्रकाशको पुस्तकको अठारौँ अध्यायमा यही त्यही सन्देशले बेबिलोनको पतनको घोषणा गर्दछ।

यी कुराहरू पछि मैले स्वर्गबाट अर्को एक स्वर्गदूत ओर्लेर आएको देखें, जससँग ठूलो अधिकार थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले ज्योतिमय भयो। अनि उसले प्रबल स्वरमा बलियो आवाजले यसो भन्दै पुकार गन्यो, “महान् बेबिलोन पतन भएको छ, पतन भएको छ, र दुष्टात्माहरूको बासस्थान, हरेक अशुद्ध आत्माको अड्डा, र हरेक अशुद्ध तथा घृणित चराको पिंजरा भएकी छ। किनकि सबै जातिहरूले उसको व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिएका छन्, र पृथ्वीका राजाहरूले उसँग व्यभिचार गरेका छन्, र पृथ्वीका व्यापारीहरू उसका विलासिताको प्रशस्तताद्वारा धनवान् भएका छन्।” अनि मैले स्वर्गबाट अर्को आवाज यसो भन्दै सुनें, “हे मेरा प्रजाहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र उसका विपत्तिहरूमा भागी नबनो। किनकि उसका पापहरू स्वर्गसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ।” प्रकाश 18:1-5।

इतिहासको भविष्यसूचक रेखा, अथवा यसो भनौं, अठारौँ अध्यायमा आफ्नो महिमाले पृथ्वीलाई उज्यालो पार्ने स्वर्गदूतद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको घटनाक्रमले न्यायको समाप्ति, अनुग्रह-अवधिको समाप्ति, र अन्तिम सात विपत्तिहरूसम्म पुर्‍याउने घटनाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। अठारौँ अध्यायमा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यसूचक इतिहास चौधौँ अध्यायका तीन स्वर्गदूतहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यसूचक इतिहासको रेखासँग “समानान्तर” रूपमा अघि बढ्छ।

“परमेश्वरले प्रकाश १४ का सन्देशहरूलाई भविष्यवाणीको क्रमभित्र तिनको स्थान दिनुभएको छ, र पृथ्वीको यस इतिहासको समापन नहोउन्जेल तिनको कार्य बन्द हुनुहुँदैन। पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू अझै पनि यस समयका लागि सत्य हुन्, र तिनले त्यसपछि आउने यस सन्देशसँग समानान्तर रूपमा अघि बढ्नुपर्छ। तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो चेतावनी ठूलो स्वरले घोषणा गर्दछ। ‘यी कुराहरूपछि,’ यूहन्नाले भने, ‘मैले स्वर्गबाट अर्को स्वर्गदूत ओर्लिरहेको देखें, जससँग ठूलो अधिकार थियो, र पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भयो।’ यस प्रकाशनमा, ती तीनवटै सन्देशहरूको ज्योति एकीकृत भएको छ।” The 1888 Materials, 803, 804.

चौधौँ अध्यायका आकाशको बीचबाट उडिरहेका ती तीन स्वर्गदूतहरूले एउटा विश्वव्यापी सन्देशको प्रतीक जनाउँछन्, जसको समापन पशुको छाप र अनुग्रहको अवसरको अन्त्यसँग हुन्छ। अठारौँ अध्यायमा त्यस स्वर्गदूतको महिमाद्वारा सारा पृथ्वी प्रकाशमान हुन्छ, जसको सन्देशको समापन पनि अनुग्रहको अवसरको अन्त्यसँग हुन्छ।

चौधौँ अध्यायमा प्रतीकात्मक रूपमा तीन स्वर्गदूतद्वारा प्रस्तुत गरिएको सन्देश र अठारौँ अध्यायमा अवतरण गर्ने स्वर्गदूतद्वारा पनि प्रस्तुत गरिएको सन्देश एउटै चेतावनीपूर्ण सन्देशका दुई दृष्टान्तहरू हुन्। बाइबलमा कुनै पनि कुरा अनावश्यक छैन, केही पनि व्यर्थ छैन। यो तथ्य कि ठीक यही सन्देश यूहन्नाद्वारा एकभन्दा बढी पटक चिन्हित गरिएको छ, त्यस सन्देशको महत्त्वमाथिको जोड हो, र यसले “दोहोर्न्याऊ र विस्तृत गर” भनिने बाइबलीय नियमअन्तर्गत पर्ने शिक्षणको ईश्वरीय विधिलाई पनि प्रकट गर्दछ। अगमवाणीसम्बन्धी इतिहासका दुई रेखाहरूलाई एकसाथ ल्याउँदा त्यस्ता सत्यहरू प्रकट हुन्छन्, जुन प्रत्येक रेखालाई अर्को रेखाबाट पृथक् रूपमा विचार गर्दा पहिचान गरिँदैनथे। आज यदि तपाईं एउटै घटनाका दुई साक्षीलाई अदालतमा गवाही दिन ल्याउनुहुन्थ्यो भने, तिनीहरूले आफ्ना राजनीतिक वा सामाजिक विचारधाराका आधारमा एकअर्काविपरीत विवरण दिन सक्थे। बाइबलका साक्षीहरूको हकमा भने यस्तो हुँदैन; तिनीहरू सधैं सहमत हुन्छन्, र यदि तपाईंलाई तिनीहरू सहमत छैनन् जस्तो देखिन्छ भने, तपाईंले कुनै कुरा गलत रूपमा हेरिरहनुभएको छ।

हामीले विचार गरिरहेका ती दुई दृष्टान्तहरू ठीक त्यही चेतावनीको सन्देश हुन्, जसलाई मलाकीको पुस्तकले अगमवक्ता एलियाको पुनरागमनको रूपमा प्रस्तुत गर्दछ। यी तीनै सन्देशहरू अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि नै आइपुग्छन्—किनकि भविष्यवाणीका यी तीनै रेखाहरूमा समाविष्ट चेतावनीका सन्देशहरू केवल अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि मात्र दिइएका होइनन्, बरु अनुग्रह-अवधिको समापन नै ती प्रत्येक चेतावनी-सन्देशको वास्तविक सन्दर्भ-बिन्दु, यदि भन्नुहुन्छ भने, तिनको विषयवस्तु नै हो। वास्तवमा, यदि कुनै पनि चेतावनी-सन्देश कुनै पनि अगमवक्ताद्वारा घोषणा वा दृष्टान्तद्वारा चित्रित गरिएको छ भने, त्यो प्रकाश १४, १८ तथा मलाकीको एलिया-सम्बन्धी भविष्यवाणीमा पाइने त्यही एउटै चेतावनी हो।

अगमवाणीका यी तीन पङ्क्तिहरू एक-अर्कासँग समानान्तर रूपमा अघि बढ्छन् भन्ने कुरा सजिलै देखाउन सकिन्छ। यसो भनिरहँदा, बाइबलीय अगमवाणीमा सूचनाका दुई मुख्य स्रोतहरू छन्। एउटा, संसारको अन्त्यमा प्रकट हुने घटनाहरूको क्रमको पहिचान हो। अर्को सूचना-स्रोत भनेको भविष्यका घटनाहरूलाई रूपरेखा दिने सन्देशसँग सम्बन्धित अगमवक्ताहरूका क्रियाकलापहरूको दृष्टान्त हो।

यी विचारहरूसँग सम्बन्धित गरी विचारयोग्य दुईवटा नियमहरू छन्। पहिलो यो हो कि सबै अगमवक्ताहरूले संसारको अन्तको विषयमा बोल्दछन्, जहाँ कृपाकाल समाप्त हुन्छ।

“प्राचीन अगमवक्ताहरू प्रत्येकले आफ्नो समयको भन्दा हाम्रो समयका लागि बढी बोले; त्यसैले तिनीहरूको अगमवाणी हाम्रो लागि प्रभावकारी छ। ‘अब यी सबै कुरा तिनीहरूलाई उदाहरणका रूपमा भए; अनि संसारका अन्त्यहरू आइपरेका हामीलाई चेतावनी दिनका लागि ती लेखिएका हुन्।’ 1 Corinthians 10:11. ‘तिनीहरूले आफ्ना निम्ति होइन, तर हाम्रा निम्ति ती कुराहरूको सेवा गरे, जुन स्वर्गबाट पठाइनुभएको पवित्र आत्माद्वारा तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गर्नेहरूले अहिले तिमीहरूलाई सुनाएका छन्; ती कुराहरूमा स्वर्गदूतहरू पनि नियालेर हेर्न चाहन्छन्।’ 1 Peter 1:12....”

“बाइबलले यस अन्तिम पुस्ताका लागि आफ्ना खजानाहरू सज्जित गरी एकसाथ बाँधेर राखेको छ। पुरानो नियमको इतिहासका सबै महान् घटनाहरू र गम्भीर व्यवहारहरू यी अन्तिम दिनहरूमा मण्डलीभित्र दोहोरिँदै आएका छन्, र दोहोरिँइरहेका छन्।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

बाइबलका सबै भविष्यसूचक सन्देशहरू “हाम्रा निम्ति प्रभावमा छन्,” “जसमाथि संसारका अन्तहरू आइपरेका छन्।” त्यो नियमले, पवित्र आत्मा “आकार दिनुभएको” “विषयहरूलाई” — “भविष्यवाणी दिइने कार्यमा” मात्र होइन, तर “चित्रित गरिएका घटनाहरूमा” पनि—पहिचान गर्ने अर्को नियमसँग संयुक्त हुँदा, यस दाबीलाई अझ बलियो बनाउँछ कि भविष्यवाणीको आरम्भमा भएका भविष्यसूचक घटनाहरूले कुनै पनि दिइएको भविष्यवाणीको अन्त्यमा हुने भविष्यसूचक घटनाहरूको प्रतीकरूप धारण गर्छन् र तिनसँग समानान्तर रूपमा अघि बढ्छन्।

“परमेश्वरको वचनको अझ धेरै निकटतापूर्वक अध्ययन गरिनु आवश्यक छ; विशेषतः दानियेल र प्रकाशको पुस्तकतर्फ हाम्रो कार्यको इतिहासमा पहिले कहिल्यै नभएजस्तो ध्यान दिनुपर्छ। रोमी शक्तिसम्बन्धी र पापासत्तासम्बन्धी केही पक्षहरूमा सायद हामीले कम भन्नुपर्ने हुन सक्छ; तर पवित्र परमेश्वरका पवित्र आत्माको प्रेरणाअन्तर्गत अगमवक्ताहरू र प्रेरितहरूले जे लेखेका छन्, त्यसैतर्फ हामीले ध्यानाकर्षण गराउनुपर्छ। भविष्यवाणी प्रदान गरिँदा र चित्रित घटनाहरूमा दुवैमा पवित्र आत्मा विषयहरूलाई यसरी स्वरूप दिनुभएको छ कि मानव पात्र दृष्टिबाट ओझेलमा राखियोस्, ख्रीष्टमा लुकाइयोस्, र स्वर्गका प्रभु परमेश्वर तथा उहाँको व्यवस्थाको महिमा उच्च पारियोस्। दानियेलको पुस्तक पढ। त्यहाँ प्रतिनिधित्व गरिएका राज्यहरूको इतिहासलाई बुँदा-बुँदामा स्मरण गर।” टेस्टिमोनीज टु मिनिस्टर्स, ११२।

“पवित्र आत्मा भविष्यवाणी प्रदान गरिने कार्यमा र चित्रित गरिएका घटनाहरूमा दुवै यसरी कुराहरूलाई स्वरूप दिनुभएको छ।” “भविष्यवाणी प्रदान गरिने कार्यमा र चित्रित गरिएका घटनाहरूमा” “पवित्र आत्मा” द्वारा “कुराहरू” “यसरी स्वरूपित” गरिएका छन् कि “भविष्यवाणी प्रदान गरिने कार्य” र “चित्रित गरिएका घटनाहरू” दुवैलाई प्रेरित ठानी संसारको अन्त्यको भविष्यसूचक दृष्टान्तमा लागू गरिनुपर्छ।

यूहन्नाले गब्रिएलबाट भविष्यवाणी प्राप्त गरे, र त्यसलाई एउटा पुस्तकमा लेखी मण्डलीहरूकहाँ पठाउन उनलाई भनियो। त्यस समयमा उनी रोमद्वारा सताइँदै थिए; उनलाई यस्तो प्रकारले निर्वासित गरिएको थियो, जसलाई आज संसारमा ‘ब्ल्याक-साइट’ भनिने अवस्थसँग तुलनीय ठहर्‍याउन सकिन्छ। त्यस ऐतिहासिक सन्दर्भमा, यूहन्ना मानवजातिबाट त्यत्तिकै पृथक् थिए, जति ग्वान्तानामो बेका कुनै पनि कैदी पृथक् हुन्छ।

यूहन्नाले यो दर्शन सातौँ-दिनको सब्बाथमा, जो प्रभुको दिन हो, आफू आराधनामा रहँदा भएको थियो भनी उल्लेख गर्छन्।

किनकि मानिसको पुत्र शबाथ दिनको पनि प्रभु हुनुहुन्छ। मत्ती 12:8।

आत्मामा आराधना गरिरहँदा, उनले आफ्नो पछाडिबाट एउटा ठूलो स्वर सुने।

म यूहन्ना, जो तिमीहरूको पनि भाइ हुँ, र येशू ख्रीष्टको कष्ट, राज्य, र धैर्यमा सहभागी हुँ, परमेश्वरको वचनको निम्ति र येशू ख्रीष्टको साक्षीको निम्ति पत्मोस भनिने टापुमा थिएँ। प्रभुको दिनमा म आत्मामा थिएँ, र मैले मेरो पछाडि तुरहीको जस्तो एउटा ठूलो स्वर सुनेँ, जसले भन्यो, “म अल्फा र ओमेगा हुँ, पहिलो र अन्तिम; अनि तैंले जे देख्छस्, सो एउटा पुस्तकमा लेख, र त्यसलाई एशियामा भएका सातवटा मण्डलीहरूकहाँ पठाइदे: एफिसस, स्मुर्ना, पर्गामोस, थुआतीरा, सार्दिस, फिलाडेल्फिया, र लौदिकियाकहाँ।” प्रकाश 1:9-11।

यूहन्ना, उनका परिवेश र पहिचान गरिएका परिस्थितिहरूले उहाँलाई सातौँ-दिनको शब्बाथको आराधक भएको कारण सतावट भोगिरहेका व्यक्तिका रूपमा वर्णन गर्छन्, तर त्यस्तै गरी उहाँ बाइबल र एलेन ह्वाइटका लेखनहरू दुवैमा विश्वास गर्ने भएकाले पनि सतावट भोगिरहेका हुनुहुन्छ, जुन “येशूको गवाही” हो। उहाँले आफ्ना पछाडिबाट एउटा ठूलो स्वर सुन्नुहुन्छ, जसलाई हेर्न उहाँ फर्कनुहुन्छ, र यसो गर्दा उहाँ संसारको अन्त्यमा भएका त्यस्ता सातौँ-दिनका एड्भेन्टिस्टको प्रतिनिधित्व गर्नुहुन्छ, जसले आफ्ना पछाडिबाट यस्तो आवाज सुन्छन्, “बाटो यही हो, यसैमा हिँड।”

भविष्यवाणीका सबै रेखाहरू संसारको अन्त्यमा एकअर्कासँग समानान्तर हुन्छन्।

“प्रकाशमा बाइबलका सबै पुस्तकहरू एकै ठाउँमा भेटिन्छन् र त्यहीँ समाप्त हुन्छन्।” प्रेरितहरूका कार्य, ५८५।

जुनसुकै अगमवक्ता जसले आफ्नो पछिबाट आएको स्वर सुन्छ, तिनी विश्वको अन्त्यमा परमेश्वरका जनसम्बन्धी दृष्टान्तमा यूहन्नासँग मिल्दछ। यूहन्नाले आफ्नो पछिबाट एउटा स्वर सुने, जसले उनलाई निर्देशन दियो। यशैयाले पनि निर्देशनको स्वर सुने।

यस कारणले परमप्रभु तिमीहरूमाथि अनुग्रह गर्नलाई प्रतीक्षा गर्नुहुनेछ, र यस कारणले उहाँ उच्च पारिनुहुनेछ, ताकि उहाँले तिमीहरूमाथि कृपा गर्न सकून्; किनकि परमप्रभु न्यायका परमेश्वर हुनुहुन्छ; उहाँको प्रतीक्षा गर्नेहरू सबै धन्य हुन्।

किनकि प्रजा यरूशलेमको सियोनमा बसोबास गर्नेछ; तैले फेरि कहिल्यै रुनु पर्नेछैन; तेरो पुकारको स्वर सुन्नासाथ उहाँ तेरोमाथि अत्यन्त अनुग्रहकारी हुनुहुनेछ; जब उहाँले त्यो सुन्नुहुनेछ, तब उहाँले तेरो उत्तर दिनुहुनेछ। अनि परमप्रभुले तिमीहरूलाई विपत्तिको रोटी र क्लेशको पानी दिनुहुँदा पनि, अबदेखि तिम्रा शिक्षकहरू फेरि कुनै कुनामा लुकाइनेछैनन्, तर तिम्रा आँखाले आफ्ना शिक्षकहरूलाई देख्नेछन्। अनि तिमीहरू दाहिनेतिर फर्कँदा होस् वा देब्रेतिर फर्कँदा, तिम्रा कानहरूले तिमीहरूका पछिबाट यस्तो वचन सुन्नेछन्, “यही बाटो हो, यसैमा हिँड।” यशैया ३०:१८-२१।

परमेश्वरका बाँकी रहेका जनहरूले आफ्नो पछाडिबाट आएको एउटा स्वर सुन्छन्, जसले तिनीहरूले कुन मार्गमा हिँड्नुपर्छ भनी चिनाइदिन्छ। त्यसपछि तिनीहरूले सुन्ने कि नसुन्ने भन्ने निर्णय गर्नुपर्छ। यूहन्ना र यशैयाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका मानिसहरू संसारको अन्त्यमा रहेका ती मानिसहरू हुन्, जो प्रभुको प्रतीक्षा गर्छन् जब उहाँ ढिलाइ गर्नुहुन्छ; र यशैयाले हामीलाई जानकारी दिन्छन् कि उहाँ ढिलाइ गर्नुहुन्छ, किनकि उहाँ न्यायका परमेश्वर हुनुहुन्छ। 1798 मा मिलराइट इतिहासको आरम्भदेखि लिएर आइतबारको व्यवस्थामा एडभेन्टवादका लागि अनुग्रह-अवधि समाप्त नहुन्जेलसम्म, परमेश्वरले स्वर्गीय पवित्रस्थानमा न्याय सम्पन्न गरिरहनुभएको छ। प्रतिज्ञा यो छ कि न्यायको अवधिभरि प्रभुको प्रतीक्षा गर्नेहरू धन्य हुनेछन्।

प्रतीक्षा गर्नका निम्ति धन्य ठहरिएका परमेश्वरका जनहरूलाई, दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा दुलहालाई पर्खिरहेका कुँवारीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। सबै दश जना निदाए, अनि मध्यरातमा एउटा सङ्कट आइपुग्यो, जसले निदाएका ती कुँवारीहरूलाई दुई वर्गमा विभाजित गर्छ। एउटा वर्गले आफ्नो पछाडिबाट आएको एउटा स्वर सुनेको थियो र उनीहरूलाई कुन बाटोबाट अघि बढ्नुपर्छ भनेर निर्देशन दिने त्यो स्वरलाई हेर्न फर्कियो; र अर्को वर्गले, प्रकाशको पुस्तकभरि प्रवाहित हुने सन्देश “जसको कान छ, उसले आत्मा मण्डलीहरूलाई के भन्छ, त्यो सुनोस्” भन्ने तथ्य हुँदाहुँदै पनि, फर्केर त्यो स्वर सुन्न इन्कार गर्‍यो।

“मत्ती 25 का दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तले एडभेन्टिस्ट जनताको अनुभवलाई पनि चित्रण गर्दछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 393.

यूहन्नाले भविष्यलाई बुझ्नका लागि अतीततर्फ फर्कने एडभेन्टिस्ट जनसमूहको प्रतिनिधित्व गर्छन्। जब तिनीहरूले, यूहन्नाले गरेझैं, आफ्नो “पछाडिबाट आउने वचन” सुन्छन्, तब त्यस वचनमा यशैयाको साक्षीमा यही समान घटनाको विषयमा दिइएको निर्देशन पनि समावेश हुन्छ। यशैयाको निर्देशन यस्तो थियो, “बाटो यही हो, यही बाटोमा हिँड; तिमीहरू दाहिनेतिर फर्कँदा होस् वा देब्रेतिर फर्कँदा होस्।” दानियेल बाह्रका बुद्धिमान् कुँवारीहरूले संसारको अन्त्यमा ज्ञानको वृद्धि बुझ्छन्, किनकि तिनीहरूले खुला गरिएको जीवनदायी ज्ञान बुझ्नका लागि वचनभित्र “यताउता दौडेका” थिए।

तर हे दानिएल, यी वचनहरू बन्द गर, र पुस्तकलाई अन्त्यको समयसम्म मोहर लगाइराख; धेरै जना यताउति दौडधूप गर्नेछन्, र ज्ञान बढाइनेछ। दानिएल 12:4.

हामीले विचार गरिरहेका अगमवक्ताहरूले त्यो इतिहासमा रहेका सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जहाँ न्याय आफ्नो निष्कर्षमा पुग्छ र अनुग्रहको अवधि समाप्त हुन्छ। बुद्धिमान कन्याहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूले आफ्नो पछाडिबाट यस्तो भनी रहेको एउटा आवाज सुन्छन्, “हिँड्ने बाटो यही हो,” र तिनीहरू देब्रेतिर वा दाहिनेतिर फर्कँदा उहाँले तिनीहरूलाई त्यस मार्गमा डोर्‍याउने प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ। पुस्तकको मोहोर खोल्दा बुद्धिमान कन्याहरूले गर्ने “यताउता दौडधूप” बाइबल-अध्ययनको प्रतीक हो। प्रकृतिले हामीलाई सिकाउँछ कि दौडनका लागि पहिले हिँड्न सिक्नैपर्छ, र यशैयाको गवाहीले भन्छ कि यदि तिमीले आफ्नो पछाडिको आवाज सुन्छौ भने, तिमी पुरानो करार (देब्रे) तिर फर्के पनि वा नयाँ करार (दाहिने) तिर फर्के पनि, उहाँले तिमीलाई उहाँको वचनको अध्ययनमा मार्गदर्शन गर्नुहुनेछ। बाइबल खोल, र उहाँले आफ्नो आवाजद्वारा तिमीलाई मार्गदर्शन गर्नुहुनेछ। तर संसारको अन्त्यमा रहेका सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरूका लागि यसको अर्थ यो पनि हो कि तिमीले बाइबल (देब्रे) खोल्दा र भविष्यवाणीको आत्मा (दाहिने) खोल्दा पनि उहाँले तिमीलाई मार्गदर्शन गर्नुहुनेछ।

हिँड्नुपर्ने मार्ग यर्मियाको साक्ष्य थपिँदा अझ विशेष रूपमा प्रस्ट हुन्छ।

यसरी परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “बाटाहरूमा उभिओ, हेर, र प्राचीन मार्गहरूका विषयमा सोध—असल बाटो कहाँ छ; त्यहीमा हिँड, अनि तिमीहरूले आफ्ना प्राणहरूको निम्ति विश्राम पाउनेछौ।” तर तिनीहरूले भने, “हामी त्यसमा हिँड्नेछैनौं।” फेरि मैले तिमीहरूमाथि पहेरदारहरू खडा गरेँ, यसो भन्दै, “तुरहीको आवाज सुन।” तर तिनीहरूले भने, “हामी सुन्नेछैनौं।”

यसकारण, हे जातिहरू हो, सुन; र हे समुदाय, तिनीहरूका बीचमा के छ, जान। हे पृथ्वी, सुन: हेर, म यस प्रजामाथि विपत्ति ल्याउनेछु—तिनीहरूका विचारहरूको फल नै—किनकि तिनीहरूले मेरा वचनहरू सुनेनन्, न त मेरो व्यवस्थालाई नै; बरु त्यसलाई तिरस्कार गरे। यर्मिया ६:१६-१९।

यस खण्डमा उपासकहरूका दुई वर्ग छन्। एक समूहले सबै “मार्गहरू” विचार गर्दछ र हिँड्नका निम्ति “पुराना बाटाहरू” रोज्दछ। तिनीहरू अन्य सबै सम्भावित “मार्गहरू” मध्येबाट “असल मार्ग” छान्न सक्षम थिए, किनकि तिनीहरू त्यहीहरू हुन् जसले आफ्नो पछाडिबाट आएको आवाज सुने, र त्यस आवाजले तिनीहरूलाई यो जानकारी दियो, “यही मार्ग हो, यसैमा हिँड।” यूहन्नाले तिनैलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जसले पछाडिबाट आएको त्यो आवाज सुन्छन्, अर्थात् “पुराना बाटाहरू” बाट आएको आवाज।

“‘परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, मार्गहरूमा उभिएर हेर, र पुराना बाटाहरूका विषयमा सोध, असल बाटो कहाँ छ, र त्यहीमा हिँड।’ यर्मिया ६:१६।”

“हाम्रो विश्वासका आधारहरू—ती आधारहरू, जो हाम्रो कार्यको आरम्भमा वचनको प्रार्थनापूर्वक अध्ययनद्वारा र प्रकाशद्वारा राखिएका थिए—कसैले पनि उखेलेर हटाउने प्रयास नगरोस्। यी आधारहरूमाथि हामीले बितेका पचास वर्षदेखि निर्माण गर्दै आएका छौं। मानिसहरूले तिनीहरूले कुनै नयाँ मार्ग भेटाएका छन् र पहिलेबाट राखिएको भन्दा अझ बलियो आधार राख्न सक्छन् भनी ठान्न सक्छन्। तर यो ठूलो छल हो। राखिएको आधार बाहेक अरू कुनै आधार कसैले पनि राख्न सक्दैन।”

“विगतमा धेरैले नयाँ विश्वासको निर्माण र नयाँ सिद्धान्तहरूको स्थापना गर्न उद्यम गरेका छन्। तर तिनीहरूको निर्माण कति समयसम्म टिक्यो? त्यो चाँडै नै ढल्यो, किनकि त्यो शिलामाथि स्थापित गरिएको थिएन।”

“के पहिलो चेलाहरूले मानिसहरूका कथनहरूको सामना गर्नुपरेको थिएन र? के तिनीहरूले झूटा सिद्धान्तहरू सुन्नुपरेको थिएन र, अनि त्यसपछि, सबै कुरा गरिसकेपछि, ‘राखिएको आधारबाहेक अर्को आधार कसैले राख्न सक्दैन’ भन्दै अडिग उभिनुपरेको थिएन र? १ कोरिन्थी ३:११।”

“यसकारण हामीले आफ्नो भरोसाको आरम्भलाई अन्तसम्म अटल रूपमा समातिराख्नुपर्छ। परमेश्वर र ख्रीष्टद्वारा यस जनताका निम्ति सामर्थ्यका वचनहरू पठाइएका छन्, जसले तिनीहरूलाई वर्तमान सत्यको उज्यालो, निर्मल प्रकाशमा संसारबाट बुँदाबुँदाले बाहिर ल्याइरहेका छन्। पवित्र अग्निद्वारा स्पर्श गरिएका

ओठहरूले परमेश्वरका सेवकहरूले सन्देश घोषणा गरेका छन्। दैवी उच्चारणले घोषणा गरिएको सत्यको वास्तविकतामाथि आफ्नो मोहर लगाएको छ।” Testimonies, volume 8, 296, 297.

तर यर्मियाको वंशमा अर्को एउटा समूह पनि छ, र उनले तिनीहरूलाई पहिचान गरेको त्यो “सभा”ले नयाँ विश्वासको प्रतिनिधित्व गर्ने एउटा घर निर्माण गरेको छ, र त्यो घर ढुंगामाथि निर्माण नगरिएकोले ढल्छ। त्यो घर सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्च हो, अथवा यूहन्नाले ठ्याक्कै उही चर्चलाई पहिचान गरेझैं—शैतानको सभाघर।

सुन्न अस्वीकार गर्नु भनेको उहाँका “वचनहरू” र उहाँको “व्यवस्था”लाई अस्वीकार गर्नु हो। पुराना मार्गहरूमा फर्केर हिँड्न विद्रोह गरेको कारण, र साथै पहरेदारको तुरही-सन्देश सुन्न इन्कार गरेको कारण, परमेश्वरले यर्मियाले “दुष्ट मण्डली” भनी चिनाउने जनसमूहमाथि विपत्ति ल्याउनुहुनेछ। लाओडिकियाको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट कलीसियासित परमेश्वरले कसरी व्यवहार गर्नुहुन्छ भन्ने विषय बाइबलको अगमवाणीको विषय हो। अगमवक्ता होशेआले तिनीहरू किन अस्वीकार गरिए भन्नेबारे बोल्दा “दुष्ट मण्डली”का विशेषताहरूमा थप योगदान दिन्छन्।

मेरा प्रजा ज्ञानको अभावले नष्ट भएको छ; किनकि तैले ज्ञानलाई तिरस्कार गरेको छस्, त्यसैले म पनि तँलाई तिरस्कार गर्नेछु, ताकि तँ मेरा निम्ति पूजाहारी नहोस्; तैले आफ्ना परमेश्वरको व्यवस्था बिर्सेकोले, म पनि तेरा सन्तानलाई बिर्सनेछु। होशे 4:6।

तिनीहरू ज्ञानको अभावका कारण अस्वीकृत भएका छन्, जसले अन्त्यको समयमा मोहोर खोलिएको सन्देशलाई जनाउँछ। यस खण्डमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूसँगको करारगत सम्बन्धको अन्त्य गर्दै हुनुहुन्छ, किनकि उहाँले तिनीहरूलाई प्रत्यक्ष रूपमा, “मेरा प्रजा!” भनी सम्बोधन गर्नुहुन्छ। किनकि तिनीहरूले ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरे, र उहाँको व्यवस्था बिर्से, तिनीहरू परमेश्वरका लागि पूजाहारी रहने छैनन्। जब परमेश्वरका जनहरूले परमेश्वरसँग करारमा प्रवेश गर्छन्, उहाँले तिनीहरूलाई पूजाहारी र राजाहरू बनाउनुहुन्छ। जब परमेश्वर प्राचीन इस्राएलसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो, उहाँले मोशामार्फत यसो भन्नुभयो:

अब यस कारण, यदि तिमीहरूले साँच्चै मेरो वचन मान्यौ र मेरो करार पालन गर्थौ भने, तिमीहरू सबै जातिहरूभन्दा माथि मेरा लागि एक विशेष निधि हुनेछौ; किनकि सारा पृथ्वी मेरै हो। अनि तिमीहरू मेरा लागि पूजाहारीहरूको एक राज्य र एक पवित्र जाति हुनेछौ। यी ती वचनहरू हुन्, जो तैले इस्राएलका सन्तानहरूलाई भन्नुपर्नेछ। प्रस्थान 19:5, 6.

जब परमेश्वरले ख्रीष्टियन मण्डलीसँग वाचा बाँध्नुभयो, उहाँले पत्रुसद्वारा यसो भन्नुभयो:

तर तिमीहरू चुनिएका वंश हौ, राजकीय पूजाहारीहरू, पवित्र जाति, परमेश्वरका विशेष प्रजा हौ; ताकि तिमीहरूले उहाँको प्रशंसा प्रकट गर, जसले तिमीहरूलाई अन्धकारबाट उहाँको अद्भुत ज्योतिमा बोलाउनुभयो; जो पहिले प्रजा थिएनौ, तर अब परमेश्वरका प्रजा भएका छौ; जसले दया पाएका थिएनौ, तर अब दया पाएका छौ। १ पत्रुस २:९, १०।

यी पदहरूमा पत्रुसले परमेश्वरका चुनिएका करारका प्राचीन प्रजा इस्राएलबाट ख्रीष्टियन मण्डलीतर्फ भएको संक्रमणलाई सम्बोधन गर्छन्, जब उनी भन्छन् कि “जो पहिले प्रजा थिएनौ, अब तिमीहरू परमेश्वरका प्रजा भएका छौ।” जब यहूदीहरूले आफूलाई परमेश्वरबाट अलग गरे, तब प्रभु ख्रीष्टियन मण्डलीसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो। दुवैलाई, प्रभुसँग विवाहित रहनुजेल, याजकहरूको राष्ट्रको रूपमा मानिन्थ्यो।

पूजाहारीको रूपमा तिरस्कृत हुनु भनेको कुनै समय तपाईं करारका जन हुनुहुन्थ्यो भन्ने जनाउँछ। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू एडभेन्टिस्ट इतिहासको प्रारम्भमा नै प्रभुसँग करारमा प्रवेश गरे। उजाडस्थानको मण्डली सुधार आन्दोलनबाट निस्केर आयो, तर मिलराइट सन्देशलाई अस्वीकार गर्‍यो, र यसरी पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको इतिहासभरि आफूलाई परमेश्वरबाट अलग गर्‍यो। अन्तिम पृथक्करण दोस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँगै भयो, र घोषणा यो थियो कि तिनीहरू अब ख्रीष्टकी छोरी रहेनन्, तर बाबेलकी छोरी भएका थिए। त्यसको तुरुन्तै पछि, मध्यरातको पुकारको समयमा, परमेश्वरले आफ्नी नयाँ दुलहीलाई करार-विवाहमा बोलाउनुभयो।

प्राचीन इस्राएलका लागि करारको प्रतीक भएका दुई पाटीहरू दश आज्ञाका दुई पाटीहरू थिए, र आत्मिक आधुनिक इस्राएलका लागि दुई पाटीहरू १८४३ र १८५० का चार्टहरूद्वारा प्रस्तुत गरिएका हबक्कूकका दुई पाटीहरू हुन्। प्रेरणाले बारम्बार लाओडिसिया भनेर पहिचान गरेको करारका जनहरूले प्राचीन मार्गहरूलाई अस्वीकार गरे, आफ्नो पछाडिबाट आउने स्वर सुन्न इन्कार गरे, र त्यसकारण तिनीहरू प्रभुको मुखबाट उगलिएका अवस्थामा प्राचीन इस्राएलको अन्तिम इतिहास दोहोर्‍याउँछन्। उहाँले “मेरा जनहरू” भन्नुहुनेहरूमा यस्तो किन हुन्छ?

दश कन्याहरूको दृष्टान्त, जसले एड्भेन्टवादको अनुभवलाई चित्रित गर्दछ, दुई पटक पूरा हुन्छ—एक पटक एड्भेन्टवादको आरम्भमा, र त्यसपछि एड्भेन्टवादको समाप्तिमा। सिस्टर व्हाइटले सिकाउनुहुन्छ कि यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ पनि; साथै, तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशजस्तै, यो दृष्टान्त सधैं वर्तमान सत्यको रूपमा बुझिनुपर्छ।

“मलाई प्रायः दस कुँवारीहरूको दृष्टान्ततर्फ संकेत गरिन्छ, जसमध्ये पाँच बुद्धिमान् थिए, र पाँच मूर्ख। यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ, किनकि यसको विशेष प्रयोग यही समयका लागि छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशझैं, यो पूरा भएको छ र समयको अन्त्यसम्म वर्तमान सत्य रहिरहनेछ।” Review and Herald, August 19, 1890.

मिलेराइट एड्भेन्टवादले सन् १८४३ को तिनीहरूको असफल भविष्यवाणी र सन् १८४४ अक्टोबर २२ को सही भविष्यवाणीको बीचमा दृष्टान्तमा वर्णित प्रतीक्षालाई पूरा गर्‍यो। यस इतिहासका भविष्यसूचक विवरणहरू धेरै र महत्त्वपूर्ण छन्, तर म केवल यति मात्र देखाउन चाहन्छु कि बहिनी व्हाइटले भर्खरै भन्नुभएझैं, दश कुँवारीहरूको दृष्टान्त तेस्रो स्वर्गदूतसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित छ।

१७९८ देखि २२ अक्टोबर, १८४४ सम्म, पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशले न्यायको आरम्भको घोषणा गर्‍यो। न्याय आरम्भ हुनुअघि नै दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तको मध्यरातको पुकारा पूरा भयो। त्यसकारण, जब तेस्रो स्वर्गदूतले न्यायको समाप्तिको घोषणा गर्दछ, तब मध्यरातको पुकाराको घोषणा फेरि एकपटक दोहोरिनेछ।

प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूले परमेश्वरको सन्देशलाई अस्वीकार गरेका छन्, र यसरी बाबेलकी छोरीहरू भएका छन् भन्ने पहिचान नै दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको आगमन थियो, र “अक्षरशः पूरा भइरहेको” त्यस दृष्टान्तमा ढिलाइको समयको आरम्भ पनि यही थियो। प्रभु १८४३ मा फर्कनुभएन; उहाँले कन्याहरूलाई जाँचन र आशिष् दिन ढिलाइ गर्नुभयो। प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूलाई बाबेलकी छोरीहरूका रूपमा चिनाउने दोस्रो स्वर्गदूतको घोषणाले ती पतित मण्डलीहरूमा अझै रहेका मानिसहरूलाई बाहिर निस्केर मिलेराइटहरूसँग र तिनीहरूको अगमवाणीसम्बन्धी बुझाइसँग उभिन बोलावट दिएको थियो। एक्सेटर शिविर-सभामा स्यामुएल स्नोले २२ अक्टोबर, १८४४ मा प्रभुको आगमन पुष्टि गर्न आवश्यक प्रमाण प्रस्तुत गरे, र मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश ज्वारभाटाको प्रचण्ड लहरझैं देशभरि फैलियो। त्यसपछि २२ अक्टोबर, १८४४ को महान निराशाको समयमा तेस्रो स्वर्गदूत आइपुगे।

यो प्रारम्भिक इतिहासको संक्षिप्त सारांश मात्र थियो; हामीले चर्चा गरिरहेको विषयसँग अझ बढी सान्दर्भिक देखिने केही बुँदाहरूलाई पृथक् रूपमा प्रस्तुत गर्नका लागि मैले धेरै पक्षहरूलाई समावेश गरेको छैन।

हामी यी विचारहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।